

Continuador d'una empresa tèxtil que va engegar el seu pare fa més de 35 anys, en Xavier n'és avui dia el pilar fonamental: **"Qui la va engegar va ser ell, i va treballar-hi fins a la seva mort. De tota manera, vaig poder estar molts anys al seu costat i vaig poder aprendre molt de la seva experiència."** La relació de la família Ballús amb els teixits ve d'antic: **"El meu avi era director d'una fàbrica, i el besavi s'havia fet telers manuals amb els quals teixia peces de roba que després anava a vendre."**

La vida del nostre protagonista ha estat sempre lligada a la de l'empresa de Sant Boi de Lluçanès: **"De jovenet ja hi ajudava els estius, durant les vacances, i quan vaig acabar la carrera m'hi vaig integrar completament."** Llavors no es fabricava el mateix tipus de teixit que ara i en Xavier ho recorda prou bé: **"En aquest moment fem teixits de jacquard, tenim una especialitat concreta en roba de matalàs, però fem també roba per a tapisseria de cotxes, per a decoració, per a la casa i de vestir."** L'evolució ja va començar en època de l'Enric Ballús, i el seu fill ha mantingut el seu esperit de renovació, que els ha permès superar les crisis del sector: **"El meu pare feia bàsicament llençol, però ja se'n va voler allunyar i optar pels teixits tècnics, d'ús industrial, que també es van anar transformant cap al dibuix, que és la base de la producció actual."** I afegeix: **"En el meu record, veig el pare canviar la maquinària totalment unes quatre vegades, i penso que aquest índex de renovació que portàvem i que intentem mantenir ha estat la nostra gran sort i un dels motius pels quals després de tants anys continuem estant aquí i amb la intenció de ser-hi encara durant molts més."**

Poques empreses familiars catalanes d'aquest ram han aconseguit superar la forta competència provocada per l'arribada de productes estrangers: **"Quan Espanya va fer la seva entrada a la Comunitat Europea la indústria tèxtil va sofrir una gran transformació, empreses molt actives fins aleshores van desaparèixer perquè no eren capaces de competir amb les importacions a baix preu que arribaven de països de l'Extrem Orient."** Però se'n van sortir: **"L'única via que té el teixit a Europa és treballar amb productes de valor afegit en què el disseny tingui una gran importància, en sèries curtes, de variació, de rotació, per demarcar-se dels productes d'aquests països que poden competir perquè tenen una política basada en la mà d'obra barata i en les subvencions estatals."** Tot això no significa que el subministrament de matèria no procedeixi d'allà: **"Ja fa molts anys que una part dels nostres subministres vénen de l'estranger de la mateixa manera que nosaltres exportem, i és que la globalització de l'economia mundial és una realitat."**

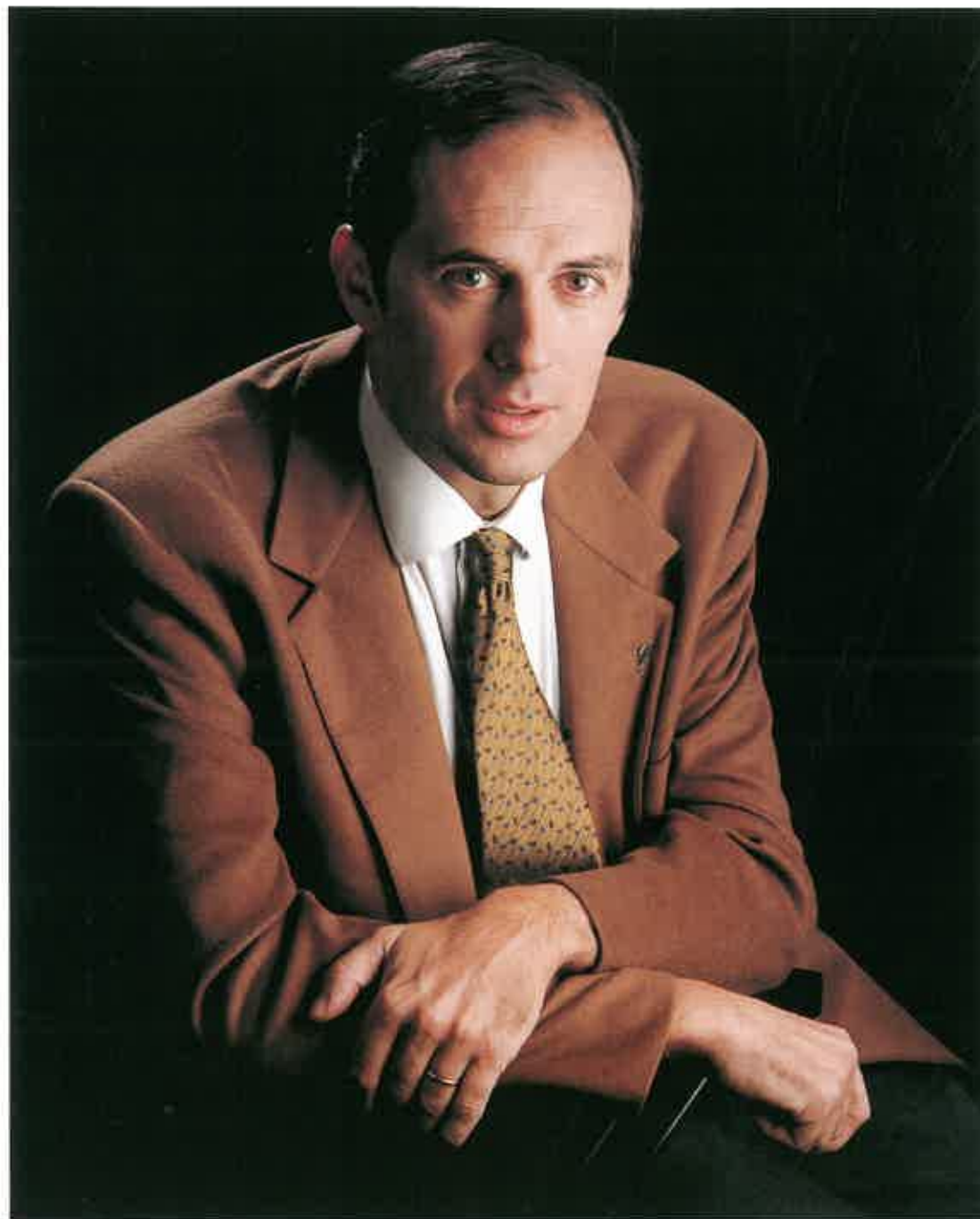
L'optimisme del nostre interlocutor es fa evident en les seves paraules, i sembla tenir molt a veure amb la il·lusió que posa en tot moment en la feina que fa: **"Crec que la indústria tèxtil que queda a Catalunya i a Espanya té un futur molt clar al davant. Hi ha hagut una gran tria, deguda en moltes ocasions a la manca d'inversió, i s'ha demostrat que aquesta és imprescindible si es vol sobreviure."** I encara afirma amb contundència: **"El futur ens ha de preocupar com a tots, però es tracta d'anar canviant i d'adaptar-se al que necessiti el mercat."** No obstant això, les grans crisis del sector, un dels més arrelats tradicionalment a la Península, van fer que en més d'una ocasió intervingués l'Estat: **"Els diners que es van gastar intentant que determinades empreses no tanquessin es**

podrien haver fet servir millor per a altres usos, i, en canvi, es van acabar creant competències deslleials que no van ajudar ningú." Pel que fa a les sovint polèmiques subvencions, l'opinió d'en Xavier és: **"No hi haurien de ser, però també és cert que si hi són, hem estat dels primers d'anar-les a buscar, seria absurd desaproveitar-les. De totes formes, el que cal tenir present és que les ajudes són només això, ajudes, i no s'han de convertir en la base que sosté una determinada empresa."**

Divuit milions de metres quadrats de roba a l'any són ja una producció considerable per parlar d'una empresa capdavantera en el sector i que té una part important de la clientela a l'estranger: **"Anem a dues fires internacionals, a Alemanya i als Estats Units, i penso que ens hem fet un lloc en aquest mercat global que s'està creant."** Però diversitat de clients també significa diversitat i especificitat de gèneres: **"Creem les nostres pròpies col·leccions seguint les tendències de la moda del moment, però també tenint en compte els països on han d'anar destinats aquells productes. No és el mateix el gust espanyol que l'alemany, el sud-americà o el dels països del sud-est asiàtic, i això no ho podem oblidar quan treballem en les línies que presentem."** Un equip de disseny treballa, doncs, constantment per aconseguir els resultats desitjats: **"El desafiament és no equivocar-se i encertar el que busca el client, perquè no ens compren solament per preu i servei sinó també perquè els agrada aquell dibuix concret, que després els servirem en exclusiva."** El que cal és assolir la fidelitat dels clients donant-los les respostes a les seves necessitats: **"Hem intentat sempre construir relacions de llarga durada, i estem contents de poder afirmar que tenim clients de fa trenta anys, cosa que ens omple d'orgull."**

En fa onze que en Xavier i el seu pare van crear, junt amb uns socis, una altra empresa, aquesta a Sant Quirze del Vallès, dedicada a la roba per a confecció: **"En aquesta sí que hi vaig participar des del seu naixement i en aquests moments està funcionant la mar de bé."** Ser empresari és per a ell molt més que guanyar diners: **"Quan un posa la primera pedra d'una empresa, ho fa intentant ser útil; no pensant solament en el benefici que li pot reportar a ell mateix, sinó a molta més gent. Una altra cosa que em sembla fonamental, i que jo admiro en persones com el meu pare, és el risc que s'assumeix, a vegades sense reflexionar-hi gaire."** I segueix: **"Per a mi, els grans empresaris tenen una característica en comú i és el fet de tenir una idea clara que tiren endavant sense valorar totes les possibilitats. No es tracta tant de ser irreflexiu com de passar moltes altres coses per davant de la reflexió. Si no es fes d'aquesta manera, moltes vegades no es faria el que es fa."**

En Xavier està convençut que és gairebé una obligació anar més enllà de les responsabilitats estrictes de la pròpia empresa i participar en les organitzacions professionals que vetllen per les condicions del desenvolupament del sector. Durant 8 anys ha estat membre de la Junta Directiva de l'AITPA (Asociación de Industriales de Tejidos de Proceso Algodonero), -dels quals 4 com a vicepresident- i en l'actualitat és membre del Ple de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, i en presideix la Comissió d'Indústria. La seva mare és actualment presidenta del Consell d'Administració de l'empresa. En Xavier continuarà treballant com fins ara amb la serenor i l'empenta que el caracteritzen i que l'han portat fins on és.

**“Estem contents
de poder afirmar que
tenim clients de fa
trenta anys”**

Xavier Ballús - Sant Boi de Lluçanès (Osona)